

1. Inrichten van je kostbare tijd, hoe doe je dat?

Eind juli hopen wij als gezin te gaan verhuizen naar Rotterdam. Het huis dat we gekocht hebben staat op het moment leeg. Verschillende kerens hebben we dus met de makelaar rondgelopen in dat leegstaande huis. Als je dat doet, dan vraag je je af: 'Hoe zullen we het gaan inrichten?' Je loopt dan een beetje hardop te fantaseren: 'Daar kan de keuken komen, en daar de eettafel...' De makelaar zegt dan: 'Ja, iedereen heeft z'n eigen smaak en doet het op zijn eigen manier.' Hoe een ruimte wordt ingericht hangt af van: (1) de eigenaar, en (2) het doel dat die eigenaar heeft met die ruimte. Iemand die enorm houdt van miniatuurteintjes, die zal de hele zolder daarvoor willen inrichten. En iemand die een eigen zaak wil beginnen, zal de zolder misschien gaan gebruiken als kantoor. Eigenlijk lijkt onze tijd op zo'n lege ruimte, die je gaat inrichten. Elke dag waar je aan begint, elk jaar, het zijn ruimtes waaraan jij invulling mag geven. De tijd die je krijgt is waardevol. Elk moment krijg je maar één keer, dan is het weg. Voorbij. Ik las een mooi stukje over de aarde van tijd. 'Wil je weten hoe kostbaar één jaar is? Vraag het maar eens aan een scholier die blijft zitten een jaar over moet doen. Wil je weten hoe kostbaar een maand is? Vraag het maar eens aan een moeder van wie het kind is geboren na acht maanden. Wil je weten hoe kostbaar een week is? Vraag het maar eens aan de uitgever van een weekblad. Wil je weten hoe kostbaar een dag is? Vraag het aan ene jong stel op de avond voor hun huwelijk. Wil je weten hoe kostbaar een uur is? Vraag het aan een evangene die één uur zijn geliefde mag zien. Wil je weten hoe kostbaar een minuut is? Vraag het aan iemand die net zijn trein heeft gemist. Wil je weten hoe kostbaar ene seconde is? Vraag het aan iemand die nét is ontsnapt aan een ongeluk. Wil je weten hoe kostbaar een honderdste van een seconde is? Vraag het aan iemand die nét zilver heeft gewonnen op de Olympische Spelen.'

2. Word je geleefd, of leef je?

Hoe richt je die waardevolle ruimte van de tijd in? We hebben gelezen uit Prediker 3. En de Prediker zegt: 'Dat gaat haast vanzelf! Voor alles dient zich een bepaalde tijd aan: er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven. Er is een tijd om te planten en een tijd om te rooien.' Zo gaat dat verder. En we herkennen dat allemaal! Is dat eigenlijk niet vreemd? Het ene moment ben je bezig schone vaat in de kast te zetten. En even later pak je diezelfde schone vaat weer om 'm vies te maken. Een schaapherder doet alle moeite om een lammetje te laten overleven in de kou van de vroege lente, en een paar jaar later verkoopt hij het dier om geslacht te worden. Wat heeft het allemaal voor zin?! Als je het zo leest, lijkt het volkomen zinloos! Alleen maar cirkels, waar je in gevangen zit. De Prediker zelf stelt die vraag in vers 9: 'Welk voordeel heeft de mens van alles wat hij met zijn gezwoeg tot stand brengt?' Het lijkt volkomen nutteloos! En toch is dat niet het laatste woord! De Prediker gaat verder: 'Ik heb gezien, dat het een kwelling is die hem door God wordt opgelegd. God heeft alles wat er is de goede plaats in de tijd gegeven, en ook heeft Hij de mens inzicht in de tijd gegeven.'

Dáár stuiten we op een héél belangrijk inzicht! Je zou denken: 'Je wórdt geleefd door de tijd!' Maar hier zegt de Prediker: 'God heeft alles wat er is de goede plaats in de tijd gegeven.'

Wie is eigenlijk de eigenaar van de tijd? Ben je dat zelf? Of gaat het verder? Is God de eigenaar? Prediker wijst daarop: Góð richt de tijd in. Het is Zijn tijd! Eigenlijk staat dat al op de eerste bladzijde van de Bijbel: God scheidt licht en duisternis, dag en nacht. Hij Zelf zorgt voor het ritme in ons leven: waken en slapen, zomer en winter, werken en rusten. God richt de tijd in, en Hij geeft ons inzicht in de tijd. Een dier heeft dat niet. Een dier leeft in de cirkelgang van de natuur: dag en nacht, zomer en winter. Maar een mens heeft van God 'inzicht in de tijd' gekregen, een mens heeft besef van geschiedenis, van verleden, heden en toekomst.

'Toch', staat er dan in vers 11, 'toch kan de mens het werk van God niet van begin tot eind doorgronden.' Daarvoor is het werk van God te groots. Het is alsof je voor een héél groot schilderij staat, maar je staat er met je neus bovenop. Je beseft dat de lijnen en de kleuren op het schilderij een bepaalde bedoeling moeten hebben, maar je kunt het totale plaatje niet overzien. Je hebt niet voldoende afstand. En nu kun je twee dingen doen. Je kunt onverschillig worden, en denken: 'Nou ja, wat kan mij het allemaal schelen, dat grotere plaatje. Ik overzie het toch net. Laat mij dan maar gewoon genieten. Pluk de dag!' Of - dat is de andere mogelijkheid - je vertrouwt je toe aan God. Je denkt: 'Als Hij nu maar het overzicht heeft, dan kan ik me rustig bezighouden met mijn kleine stukje van de tijd.' Dat is wat de Prediker hier aanbeveelt. Hij zegt: 'Geniet maar gerust van het goede dat God geeft, want alles wat God doet, dat doet Hij voor altijd. Hij zet de grote lijnen uit, de geschiedenis is van Hem!'

3. De eerste prioriteit: je redding!

Als je zo je eigen leven mag gaan ervaren als een onderdeel van Gods grote plan, dan hoef jij als mens je niet meer een soort willoos slachtoffer van de tijd te voelen. Nee, je wórdt niet geleefd, je lééft! God geeft jou dát stuk tijd, jouw leven! En wat is nu het allerbelangrijkste? Je hoogste prioriteit? Dat je Gods goedheid opmerkt, die goedheid die Hij heeft laten zien in Jezus Christus. Jezus is gekomen, om ons wére met God in verbinding te brengen. En door die verbinding met God, daardoor besef je dat je kostbaar bent, een kostbaar onderdeel van Zijn grote kunstwerk. Paulus schrijft aan de Korinthiërs in 2 Korinthe 6: 'Laat de goedheid die God u bewijst niet tevergeefs zijn! God zegt: "Wanneer de tijd daarvoor gekomen is, luister Ik naar je, op de dag van de redding help Ik je." En dan zegt Paulus: 'Nú is de tijd daarvoor gekomen, nú is de dag van de redding!' Dat is een heel belangrijke zin! 'Nú!!!' Voordat je verder gaat met de inrichting van je tijd, kom éérst bij God! Geef je leven over aan Hem, erken Hem als je Heer, erken Hem als de Eigenaar van je leven en van je tijd. Er is redding, ook voor jou! Buiten God om gaat je leven verloren in onbenulligheid, in dingen die uiteindelijk allemaal tijdelijk zijn. Maar als je gelooft in Jezus Christus, krijgt je leven

eeuwigheidswaarde, eeuwigheidsglans! We hebben het daarnet gezongen in Gezang 426: 'Alle dingen hebben tijd, maar Gods liefde eeuwigheid!' Het allerbelangrijkste in je tijdsbesteding is dat je éérst bij God komt! Dat geldt voor je totale leven, dat je je overgeeft aan God, en dan begint aan de rest van je leven. Heeft u dat al gedaan? Heeft u zich al overgegeven aan God? Dat is het mooiste moment van je leven! Eén worden met je Schepper, verenigd worden met je Verlosser! Heb jij je al helemaal gegeven aan God? Jezus heeft de weg vrijgemaakt! Alles wat er instond tussen God en ons, onze zonde, daarvoor heeft Hij de prijs betaald aan het kruis!

4. Samen met de Eigenaar je tijd invullen

Als je met God verzoend bent, als je met Hem in contact bent gekomen, dan ga je samen met de Eigenaar, kijken naar je tijd. En dat verandert alles! Ik noem vier dingen. Eén: God geeft **rust**. Hij roept ons nooit voor méér, dan waarvoor Hij ons tijd geeft. Hij weet precies wie wij zijn, en Hij roept ons voor bepaalde taken. Hij gebruikt ons in Zijn grote kunstwerk. Maar Hij roept ons dus nooit voor méér taken dan die passen in onze tijd. Als je het gevoel hebt dat je altijd méér moet dan je kunt, dan is dat gevoel verkeerd! Je moet niet meer dan je kunt! God laat geen vrachtwagens vol meubels komen als je gewoon een rijtjeshuis hebt. Jouw taak hier op aarde past altijd binnen je tijd. Dat is één. Twee: als je nou gered bent door Jezus Christus, zou je dan ook niet een band willen onderhouden met je Redder? Stel je nou voor dat je gered bent... en je vergeet je Redder! Dat kan toch niet? Redding in de Bijbel betekent dat je weer in verbinding komt met je Maker, en dat contact vraagt om onderhoud, om tijd. Ik kom weleens in Delft, in een Engelstalige dienst, en daar heb ik ooit een lied geleerd: 'Take time to be holy'. 'Neem tijd om heilig te zijn'. Heilig, dat wil zeggen: apart gezet voor God. Neem daar tijd voor! Als je tijd met God doorbrengt, met de Eigenaar van je tijd, dan wordt ook helder wat Zijn doel is met jouw tijd, met jouw leven. Hij geeft **overzicht**. Paulus omschrijft dat in 2 Korinthe 6: 4: 'We willen juist laten zien dat we dienaren van God zijn, door altijd te volharden: in tegenspoed, nood en ellende, onder lijfstraffen, in gevangenschap en onder volkswoede, onder zware inspanningen, slaapgebrek en honger,' enzovoorts. Als je ziet dat je een dienaar van God bent, dan krijg je volharding. Want dan zie je duidelijk het doel van je leven! Overzicht. Dat je er bent om God te dienen en om mensen te dienen! En God Zelf wijst je daarin ook jouw eigen plek. 'Take time to be holy!' Die tijd met God, die verdient zich dubbel en dwars terug. Wat doet een kind als het iets kwijt is? Dan loopt het te zoeken door het hele huis! Maar wat vraagt dat kind? 'Waar is mama? Is ze weg? Dan bel ik haar nu op haar mobiel!' Want mama, die weet het bijna altijd. Die tijd, die dat kind neemt om mama te bellen, dat is goed bestede tijd! De tijd, die wij doorbrengen met God, dat is goed bestede tijd! God is de Eigenaar van je tijd. God weet waar Hij je nodig heeft. Hij kent Zijn doel met jou en wil je dat duidelijk maken.

Daardoor krijgt je leven zin, waarde, betekenis, en word je een volhardend mens. En daardoor kun je andere dingen relativeren. In het licht van God worden allerlei dingen volslagen onbenullig. Dus dat is twee. Breng elke dag tijd door met God. 'Take time to be holy', en je krijgt overzicht. In de derde plaats: volg het voorbeeld van God Zelf. Wat deed God? Na zes dagen werken nam Hij een dag rust. Zo staat het in Genesis 2. Dat ritme heeft de HERE Zelf ingesteld. Hij vindt dat **evenwicht** goed voor Zichzelf. Zouden wij het dan niet goed vinden voor onszelf? Zes dagen werken, één dag rust. Een dag om op adem te komen, om te vieren dat God goed is. Een dag om elkaar te ontmoeten in de kerk en thuis. Een dag van vreugde en blijdschap. Heerlijk! God heeft niet als hoogste doel om altijd te werken. In onze cultuur beschouwen we ongemerkt alle tijd die we niet werken als verloren tijd. Maar juist door de afwisseling van werk en rust komen we tot bloei. Ik hoorde op de tv Robert Dijkgraaf, de top-wetenschapper, vertellen over Princeton, een instituut in Amerika voor top-wetenschappers. Als je wordt uitgenodigd om daar te komen werken, dan behoor je tot het neusje van de zalm. Maar wat doen ze daar, op Princeton. Daar zeggen ze tegen die top-wetenschappers: 'Doe maar wat u zelf wilt!' Je mag hele dagen gaan wandelen, of gaan vissen. Je hebt geen enkele verplichting om een artikel te schrijven of een boek. En wat blijkt? Juist doordat die druk wegvalt, komt er een enorme creativiteit naar boven! God weet dat natuurlijk als geen ander! Hij is onze Schepper! Daarom gaat Hij Zelf ons voor in dat ritme, in dat evenwicht: werk en rust, na elke zes werkdagen een dag zonder enige verplichting! Een dag om Hem te loven, een dag van vreugde met elkaar. Tenslotte het vierde. Als je verbonden bent met God, weet je dat er méér is dan deze tijd, meer dan dit aardse leven alleen. Ook dat **uitzicht** geeft rust, ontspanning. Je hoeft niet alles in dit éne leven te proppen. Ik heb als kind orgelges gehad, maar ik bakte er niet veel van. Nu droom ik er altijd nog van om echt goed orgel te leren spelen, maar ik vraag me af of ik daar ooit tijd voor ga vrijmaken. Soms denk ik weleens: 'Als ik later bij God ben, heb ik alle tijd! Wat lijkt me dat heerlijk!' Als mensen zijn wij niet bestemd voor een tijdelijk leven. Wij zijn bestemd voor het eeuwige leven! Wij leven met uitzicht! Is dat eigenlijk geen heerlijke gedachte? Daar heb je alle tijd, ook voor die mensen met wie je graag meer tijd zou willen doorbrengen. Je hoeft nooit afscheid te nemen, nooit! Je hebt alle tijd om je gaven en talenten te ontplooiën. Volledig! Maar vooral: je hebt alle tijd om je te verwonderen over de goedheid van God. Om Hem te eren en te aanbidden. Daar krijg je nooit genoeg van. 'Alle dingen hebben tijd, maar Gods liefde eeuwigheid.' Zorg éérst voor de band met God. Laat Hem als Eigenaar van jouw leven de ruimte van jouw tijd inrichten. Dan valt alles op zijn plaats. Je krijgt rust, omdat je beseft niet voor méér geroepen te zijn dan je aankunt. Je krijgt overzicht, doordat God Zelf je Zijn doelen laat zien. Je krijgt evenwicht in werk en rust. En je krijgt uitzicht op het eeuwige leven. Rust, overzicht, evenwicht, uitzicht. God Zelf leert ons de kunst van het omgaan met tijd. Amen.

Take time to be holy

*Take time to be holy, speak oft with thy Lord;
Abide in Him always, and feed on His Word.
Make friends of God's children,
help those who are weak,
Forgetting in nothing His blessing to seek.*

*Take time to be holy, the world rushes on;
Spend much time in secret, with Jesus alone.
By looking to Jesus, like Him thou shalt be;
Thy friends in thy conduct His likeness shall see.*

*Take time to be holy, let Him be thy guide;
And run not before Him, whatever betide.
In joy or in sorrow, still follow the Lord,
And, looking to Jesus, still trust in His Word.*

*Take time to be holy, be calm in thy soul,
Each thought and each motive beneath His control.
Thus led by His Spirit to fountains of love,
Thou soon shalt be fitted for service above.*

*Text: William D. Longstaff
Music: 'Holiness', George C. Stebbins*